

— Като съ всеки човѣкъ, съ когото е запознатъ другъ човѣкъ.

— Когато бѣхте у дома ви, вий какво говорихте?

— Той ми каза, че дошелъ да зима кантара, въобще нѣкакво прѣдприятие градско, но научилъ се, че той щѣлъ да се дава до година. Послѣ ми разказа, че сж дошли да се мирятъ, защото въ Пазарджикъ имало борба между партията, отъ една страна Матакневъ, отъ друга Пеневъ. Освѣнъ това говорихме за политика, въобще както се приказва за нея.

— Не сте ли говорили за заговоръ противъ живота на Негово Царско Височество и М-ра Прѣдсѣдателя г-на Стамболова?

— Ни дума. Просто политически разговоръ какъвто можа азъ да говоря на всекиго и всѣкъждѣ.

— Не сте ли говорили за заговоръ?

— Не.

Чл. подполк. Кутинчевъ: Отъ Лепавцова не сте ли чували нѣщо за заговоръ?

Подсжд. Т. Георгиевъ: Нищо не съмъ чулъ.

— Вий казахте по-напрѣдъ, че подъ давлението на туй отчаяно положение, въ което сте се намирали, принудени сте били да дадете тия показания, които се намиратъ къмъ дѣлото. Помните ли нѣкои отъ тия показания?

— Не помня. Нѣкои отъ тѣхъ съмъ съобразилъ, а повечето съмъ измислилъ.

— По духа на тия работи, можали ли сте да измислите нѣщо?

— Сега се намирамъ прѣдъ сждъ и азъ мислѣхъ, че единъ денъ ще се ява прѣдъ сждъ, прѣдъ който трѣбва да говоря правото.

— Измислица ли е, че сте узнали отъ Лепавцова, че имало емигранти да убиятъ г-на Стамболова?

— Измислица. Азъ мисля да не ви отговарямъ на тия показания. Има още една причина, за гдѣто съмъ далъ тия показания, но тя е отъ такъвъ характеръ, щото не желая до като съмъ живъ да отговоря за нея. Появяването на нѣкои отъ тия показания е провзлѣзло отъ при такова положение на работитѣ, щото моля да не ме карате да говоря.

— Не можете ли си спомни поне нѣкои отъ тия показания и има ли истински между тѣхъ?